

smædede Hæren, lavede Spektakel og raabte: Ned med Kongen!, for den Arbejdsstand, der i dette Øjeblik netop ved at modsætte sig de militære Rustninger er med til at værne om det danske Rige?

Wulff: Den første af de tre Dage, i hvilke vi have drøftet den foreliggende Sag, var det, som ganske naturligt, Ordførerne fra de forskellige Partier, som dvælede ved Valget, dets Betydning, dets Forhold og de Slutninger, der kunde drages deraf. Det er naturligt, at Ordførerne dvælede derved. Jeg vil som menigt Medlem af Tinget ikke føle mig kaldet til at blande mig i Debatten desangaaende, men en Ting vil jeg gøre en Undtagelse med, og det er de Bemærkninger, der fremkom fra Socialdemokratiets Ordfører (K. M. Klausen) med Hensyn til Valgene for Højres og Socialdemokraternes Vedkommende. Det ærede Medlem erklærede, hvad der heller ikke kan benægtes, at den Fremgang, Højre har faaet ved Valget, maa tilskrives den Omstændighed, at Højre kun havde haft een Sag at kæmpe for. Det ærede Medlem gjorde denne Bemærkning med en haanlig Bikklang, idet han tilføjede, at det vilde vise sig, at Højre ikke havde andet, og at det vilde være fallit paa alle andre Punkter, hvis det skulde søge at fremføre flere. Deri har det ærede Medlem ikke Ret, men det skal jeg ikke dvæle ved. Derimod vilde jeg gerne understrege den Udtalelse af den ærede Ordfører, at Højres Fremgang skyldtes, at det kun havde en Streng paa sin Bue, at det satte denne ene Sag, Forsvarsspørgsmaalet, i den Grad i første Række, at det omtrent var det eneste Spørgsmaal, Valget drejede sig om.

Det var Tilfældet her i København, og, saa vidt jeg ved, hele Landet over. Det var i højeste Grad Tilfældet i den Valgkreds, hvor jeg er valgt. Min Modstander, som ikke var Socialdemokrat, men tilhørte den radikale Retning, var fuldstændig enig heri, endog i den Grad, at hans Opfattelse i saa Henseende var endnu skarpere end min. Han benyttede Lejligheden til at slaa fast, at det, at han hørte til Venstre og jeg til Højre, spillede ingen som helst Rolle for Valget med Hensyn til denne Sag. Og overfor en Afbrydelse gjorde han endog med ikke saa lidt Irritation i Stemmen gældende, at det, at nogle Fæstningsværker var opførte provisorisk, spillede i denne Forbindelse ingen Rolle; det drejede sig ved disse Valg ene og alene om, hvor vidt man ansaa Dan-

marks Skæbne for bedst betrygget ved, at man lod København være en aaben, eller ved, at man lod den være en befæstet By. Det var det, som Valgene drejede sig om.

Jeg skal derfor sige om dette og alle tilsvarende Valg, at er der ved noget Valg givet et bestemt Svar, er det ved disse. Det blev ogsaa under Valghandlingen indskærpet fra begge Sider, at det drejede sig om, hvorvidt man skulde stemme for København som aaben By eller, som jeg udtrykte det, for et Forsvarsvæsen saa kraftigt, som vore personelle og pekuniære Evner tillade det, med et befæstet København, alt under den militære Sagkundskabs Ansvar eller Ledelse. Det var derpaa Valget stod, og derfor har jeg Lov til at sige, at jeg staaer som Ordfører for et Flertal af Vælgere i den Kreds, som har sendt mig herind, for at gøre gældende, at man ønsker Gennemførelsen af en Forsvarsordning af den Art, som jeg nys nævuede.

Naar jeg fremhæver dette, er det for tillige at tage den anden Side af Medaillen. Ordføreren for Socialdemokratiet gjorde stærkt gældende, at Højre havde kun en Streng paa sin Bue, men med Socialdemokraterne var det ganske anderledes, de havde mange. Ogsaa deri havde han Ret. For paa de socialdemokratiske Valgmøder, jeg overværede, var det ganske anderledes end paa mine egne Møder. Der var det saadan, at man kørte op med hele Listen over Socialdemokratiets gode Gerninger, dets Kærlighed til Skovarbejdere og andre Statsfunktionærer, dets særlige Kald til at sørge for syge og fattige, til Ophævelse af Len og Stamhuse osv. Og under alt dette undlod man vel ikke at nævne Forsvarsspørgsmaalet, men man gemte det, idet man bestræbte sig for ligesom at putte en Synaal ind i et Hølæs. Og hvorfor gjorde man det? Det ligger i, som den ærede Ordfører bemærkede, at ligesom Højre snildelig manøvrerede saaledes, at man kun havde en Ting at kæmpe for, mente man fra Socialdemokraternes Side, at det var snildt at manøvrere saaledes, at denne Sag for deres Vedkommende blev gemt saa stærkt som muligt. Det er om ikke det ordrette saa dog det fuldstændig klare Indhold af de Agitationstaler, jeg hørte fra de socialdemokratiske Kandidaters Side. De lød omtrent saadan: Lad jer ikke bilde ind, at Valgene kun gælde Forsvarssagen. Det er noget, Højre siger, det er noget, som Overklassens Repræsentanter sige for at søge at liste sine Repræsentanter ind i Folketinget, saa at de kunne